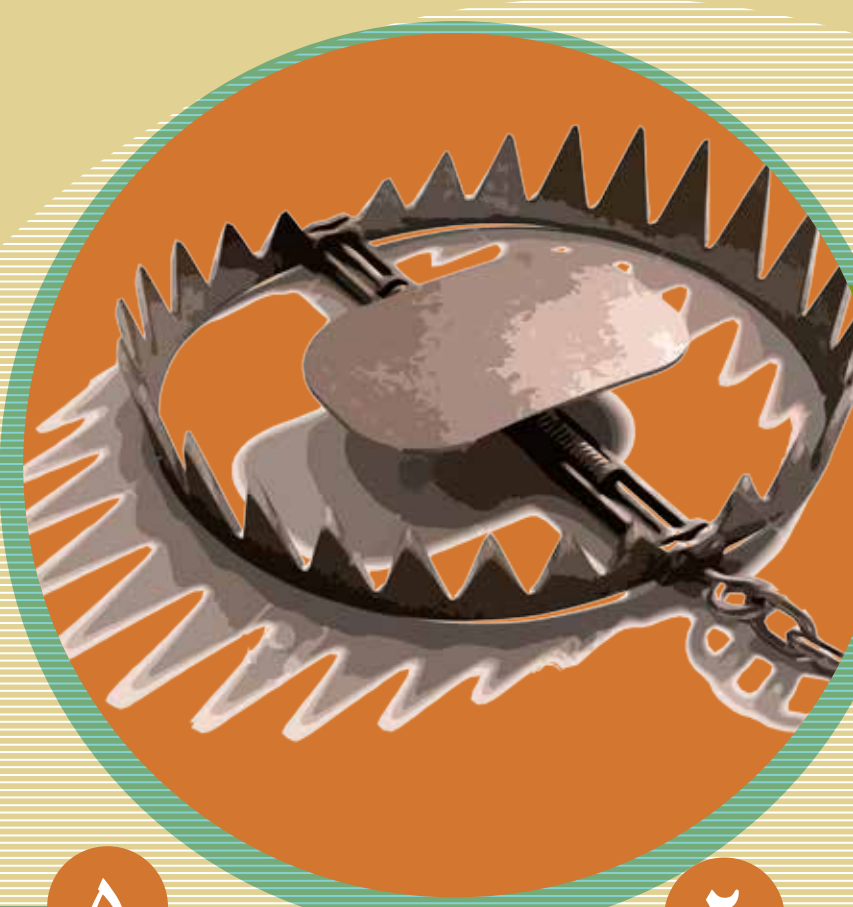

به انتخاب: حسین رضایی
معاون آموزش متوسطه آموزش و پرورش آمل

تله‌های خودمحوری

پنج تله خودمحوری در مدیریت و رهبری وجود دارد که باعث لغزش مدیران و رهبران می‌شود و سرعت عملکرد آن‌ها را کاهش می‌دهد و حتی گاهی باعث می‌شود که آن‌ها کل اهداف و دستور کارشان را تغییر بدهند. این تله‌ها چنین‌اند:

تله توهم: خودمحوری، واقع‌بینی را از بین می‌برد و درک سطحی و ناقص از واقعیت، به تصمیم‌گیری‌های ضعیف و ناکارآمد منجر می‌شود.

۴

تله رنجش: خودمحوری چرخه درگیری‌های بی‌پایان را پایه‌گذاری می‌کند. مدیران و رهبرانی که بر مبنای خودمحوری پیش می‌روند، افرادشان را گمراه می‌کنند.

۲

تله خودستایی: خودمحوری تدابیر و تاکتیک‌های مؤثر را از بین می‌برد. وقتی رهبران بیش از حد به خودشان مطمئن‌اند و اعتماد به نفس کاذب دارند، به گزافه‌گویی روی می‌آورند. مدیران و رهبران واقع‌گرا یا پراگماتیک نه از احساسات دیگران سوءاستفاده می‌کنند و نه ثبات خود را از دست می‌دهند.

۵

تله خودشیفتگی: خودمحوری شدت خودنمایی را افزایش می‌دهد. مدیران و رهبران خودمحور، به دروغ خودشان را به دیگران علاقه‌مند نشان می‌دهند و با ریاکاری به آنان نزدیک می‌شوند. این‌گونه افراد نیازهای فردی خود را می‌شناسند و سعی می‌کنند به هر قیمتی، راهی برای پوشاندن ضعف‌های شخصیتی‌شان بیابند.

۳

تله برنده شدن: خودمحوری چهره اهداف واقعی را تخریب می‌کند. مدیران و رهبرانی که می‌خواهند همیشه پیروز میدان باشند، به جای طراحی سناریوهای «برد - برد»، موفقیت‌ها و پیروزی‌های کوتاه‌مدت را جست‌وجو می‌کنند و در نهایت، بازی را می‌بازند.

نتیجه‌گیری

مدیران و رهبران واقع‌بین و منطقی براساس دو اصل مهم کار می‌کنند:

۱. اجرای امور،
۲. تکمیل کارها.

این اصول خودمحوری آنان را کنترل می‌کند. اگر مدیران و رهبران لذت‌های کوتاه‌مدتشان را به همه‌چیز ترجیح بدهند، توانایی خود را برای ارزیابی واقعیات دنیای اطراف از دست می‌دهند و از یک چارچوب فکری غلط و متوهم به مسائل نگاه می‌کنند.